

Gdańsk, dnia 25 listopada 2021 r.

Trybunał Konstytucyjny

Sygn. akt: Ts 117/21

Skarżący: D G
reprezentowany przez radcę prawnego
Piotra Wiśniewskiego
nowy adres do doręczeń:
ul. Wały Piastowskie 24, lok. 22
80-855 Gdańsk

Zażalenie na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 listopada 2021 r. o odmowie nadanie dalszego biegu skardze konstytucyjnej

W imieniu Pana D G , pełnomocnictwo w aktach sprawy, wnoszę zażalenie na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 listopada 2021 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucam błędne zastosowanie przepisu art. 53 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2393), dalej: Ustawa.

Wnoszę o wydanie postanowienia o nadaniu dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej wniesionej za pośrednictwem swego pełnomocnika przez D G . Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Trybunał wskazał przepis art. 61 ust. 4 pkt 1 Ustawy, zgodnie z którym Trybunał w składzie jednego sędziego Trybunału wydaje

postanowienie o odmowie nadania wniosкови, o którym mowa w ust. 1, albo skardze konstytucyjnej dalszego biegu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, albo skarga konstytucyjna nie spełniają wymogów określonych w ustawie i usunięcie braków nie jest możliwe.

Na stronie 6. uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Trybunał wskazał, że argumentacja skarżącego podana w uzasadnieniu rozpoznawanej skargi konstytucyjnej nie spełnia warunku określonego w art. 53 ust. 1 pkt 3 Ustawy, który stanowi, że skarga konstytucyjna zawiera uzasadnienie zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem skarżącego, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Stanowisko Trybunału jest błędne albowiem autor skargi konstytucyjnej zawarł uzasadnienie zarzutu niezgodności przepisu art. 357 § 2¹ w zw. z art. 741 § 1 i art. 13 § 2 kpc z art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji RP. Uzasadnienie to zawarte zostało na stronach 3 - 4 skargi konstytucyjnej. Na tych samych stronach powołano również argumenty przemawiające za słusznością stanowiska skarżącego. Dlatego też błędne jest stanowisko jakoby skarga konstytucyjna Pana G nie spełniała wymogu ustawowego, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3 Ustawy.

Gdyby natomiast Trybunał, w składzie, który wydał zaskarżone postanowienie, uznał, że przywołana przez skarżącego argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie z przyczyn merytorycznych to skarga konstytucyjna winna zostać rozpoznana merytorycznie a Trybunał winien uznać wskazane w niej przepisy Kodeksu postępowania cywilnego za zgodne we wskazanych w skardze przepisami Konstytucji RP. Tymczasem Trybunał w zaskarżonym postanowieniu tak naprawdę ocenił skargę konstytucyjną merytorycznie ale odmówił nadania jej dalszego biegu uznając, że nie został spełniony jeden z jej wymogów, wskazany w przepisie art. 53 ust. 1 pkt 3 Ustawy; nadto Trybunał uznał, że ów brak jest brakiem, którego nie można usunąć gdyż orzeczono na podstawie przepisu art. 61 ust. 4 pkt 1 Ustawy. Tymczasem brak uzasadnienia i przytoczenia argumentacji, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3 Ustawy, są przecież brakami jak najbardziej usuwalnymi.

W związku z powyższym wnoszę o wydanie postanowienia o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Niezależnie od powyższego wskazuję, że słusznie w skardze konstytucyjnej wskazano przepis art. 741 § 1 kpc, jako mający związek z zastosowanym przez Sąd Rejonowy w G przepisem art. 357 § 2¹ kpc celem wykazania, że stronie postępowania zabezpieczającego przysługuje w ogóle prawo złożenia wniosku o uzasadnienie postanowienia wydanego w tym postępowaniu. Zgodnie bowiem z drugim z ww. przepisów sąd uzasadnia postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym wyłącznie wówczas, jeżeli przysługuje na nie

zażalenie. Przywołanie przepisu art. 741 § 1 kpc nastąpiło więc dla jasności wyводу prawnego, tj. że odmowa sporządzenia uzasadnienia nie była podyktowana brakiem zaskarżalności postanowienia.

Nie może być też mowy o jakimkolwiek zaniechaniu prawodawczym. Kodeks postępowania cywilnego w ogóle nie definiuje pojęcia strony, także w postępowaniu rozpoznawczym, inaczej niż np. jest to unormowane w Kodeksie postępowania administracyjnego (art. 28). Nie jest więc tak, że zaniechaniem ustawodawcy jest brak definicji strony w postępowaniu zabezpieczającym albowiem ustawodawca w ogóle zrezygnował z definiowania tego pojęcia w jakimkolwiek postępowaniu regulowanym normami kpc. Autor skargi konstytucyjnej dążył do stwierdzenia niekonstytucyjności określonej wykładni przywołanych przepisów, tak jak np. uczynił to Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 listopada 2021 r., sygn. akt: K 6/21.

Załączniki:

- cztery odpisy zażalenia.

ul. Wały Piastowskie 1 lok. 118, 80-958 Gdańsk | tel: 782 068 778 | mail: sekretariat@kancelaria-niz.pl
KRS: 0000814603 | NIP: 5833378570 | Santander Bank Polska S.A.: 46 1910 1048 2622 6832 7968 0001

Adwokat Kancelaria Radcy Prawnego Małgorzata Zborowska Spółka jawna z siedzibą w Gdańsku przy ul. Wały Piastowskie 1 lok. 118
zarejestrowana w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000814603